

мѣня. — Защо не се измѣня? — Така е направенъ. Сжщото се отнася и до човѣка. Когато човѣкъ има установенъ възгледъ за нѣщо, никой не може да го измѣни. — Защо? — Така е направенъ. Обаче, и при това положение има възможность да се измѣни. Като продължите малко краищата на камертона, като ги поочукате, той ще даде другъ тонъ.

Като разглеждате буквата „Ж“ като символъ на нѣщо, виждате три линии: срѣдна, която представя Божествения свѣтъ, и странични, които представятъ духовния и физическия свѣтъ. Правата линия е равнодействаща на страничните, които нѣкога сж били успоредни. Тогава тѣ били успоредни, имали добри отношения помежду си. Щомъ развалили отношенията си, тѣхната успоредность изчезнала. Тѣ се пресѣкли и образували знака, съ който българитѣ бележатъ звука „Ж“. Когато разстоянието между страничните линии горе се намали, намалява се и разстоянието имъ долу. Сжщото става и съ ножицитѣ. И обратно, когато разстоянието горе се увеличи, увеличава се и разстоянието долу.—Защо трѣбва тѣзи разстояния да се стѣсняватъ и разширяватъ? — За да можете да рѣжете. Ако ножицата не се отваря и затваря, не можете да рѣжете. А платътъ трѣбва да се нарѣже, т. е. да се скрои и ушие, да се облѣчете въ нова дреха. Когато разстоянието горе се стѣснява, страничните разстояния се разширяватъ;